

Vlinder

Vlinders worden geboren als eitje. Uit dat eitje komt een rups, de rups verandert in een pop, en uit de pop komt de vlinder. Een metamorfose noemen we dat. We zullen dit uitleggen.

Eitjes van vlinders zijn zo klein als speldenknopjes. Meestal zijn ze rond. De eitjes van het koolwitje lijken op piepkleine citroentjes. In de eitjes groeien rupsen. Als ze na een dag of vijftien groot genoeg zijn, kruipen ze uit het ei. Dan begint de volgende fase.

Het enige wat rupsen doen is eten, eten en nog eens eten. Ze kunnen planten helemaal kaal eten. De rups van de vlindersoort koolwitje is dol op bladeren van de kool. Andere rupsen houden weer van andere planten. Planten waar rupsen graag van eten noemen we waardplanten. De waardplant van de dagpauwoog bijvoorbeeld is de brandnetel. Rupsen groeien natuurlijk flink van al dat eten. Daarom vervellen ze. Ongeveer vier keer in hun korte leven barsten ze uit hun vel. Onder dat oude vel is een nieuwe en ruimere huid gegroeid. Dan kunnen ze weer verder eten.

Als de rups zich helemaal rond heeft gegeten, gebeurt er iets bijzonders. De rups spint een cocon om zich heen. In dat huisje van draden kan hij in alle rust veranderen in een vlinder. Hij eet niet meer en hij beweegt niet meer. Een rups in een cocon heet een pop. Poppen hangen soms aan takjes of blaadjes in de boom. Andere poppen graven zich een beetje in en liggen vlak onder de grond. Wat zich in de pop afspeelt lijkt wel een goocheltruc. Want na een tijdje is de rups veranderd in een vlinder.

Bron: inf.jun. nr.36